

Megszentelődés

A megszentelődésre való törekvés a keresztény élet fontos része; ez teszi lehetővé, hogy kapcsolatunk legyen Istennel, aki szent. Ebben az írásban ezért a következő kérdéseket szeretnénk megválaszolni: Mit jelent a szent élet? Elvárhatjuk-e magunktól és másoktól, hogy szent életet éljünk? Szabaddá válhatunk-e a bűntől? Mit mond erről a Biblia?

Tartalom

- 1 „Szentek legyetek, mert én szent vagyok”
- 2 A bűn elleni harc mint a szent élet feltétele
- 3 A bűn semmilyen kifogással nem magyarázható
- 4 Hogyan válhatunk szabaddá a bűneinktől?

1 „Szentek legyetek, mert én szent vagyok”

[...] - mivel ő a Szent hívott el titeket - magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy, amint meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”
(1 Péter levél 1:15-16)

Az Újszövetségben Pál több helyen is úgy szólítja meg a keresztényeket, mint szentek és szeretettek (például a Kolossé levél 3:12), de a mai fül számára a „szent” szó már szokatlanul, régimódián cseng, a mindennapi használatból kiveszett. Csak olyan emberek megnevezése, akik különösen példaértékűnek tartott életet éltek, ami manapság elérhetetlennek látszik. Ezért sok embernek nem is igazán célja a megszentelődés.

Valóban így van ez? Vagy nem inkább arról beszél a Biblia, hogy éppen a szent élet elválaszthatatlanul összefügg az Istennel való kapcsolattal?!

Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes. (Róma levél 12:1-2)

Életünknek Istennek tetsző, szent áldozatnak kell lennie. Ez azt jelenti, hogy Istent teljes szívünkkel és teljes elménkkel kell szeretnünk, amihez az is hozzátartozik, hogy nem szabad a világhoz szabnunk magunkat. A „szent” szó jelentése, hogy valami vagy valaki Isten számára el van különítve. Isten a maga hasonlatosságára teremtett bennünket, ezért az a vágy, hogy szentül akarunk élni, nem idegen tőlünk, hanem ahogyan Isten lényéből, úgy a mi lényünkben is fakad.

A fenti igék (1 Péter levél 1:15-16; Róma levél 12:1-2) Isten abszolút szentségét és annak szükségességét hangsúlyozzák, hogy Ő a **teljes** életünket megítélhesse, megtisztíthassa, és **minden** bűnünktől megszabadíthasson minket. Egy keresztényt az a lelkület jellemez, hogy Istenhez hasonlóan ő is szent akar lenni. A megváltás, a megbocsátás és a bűnbánat segít neki abban, hogy a bűn elleni harcot reménységgel

vegye fel.

A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített. *(2 Timóteus levél 3:16-17)*

A Szentírás, különösképpen a próféták, Jézus és tanítványai szavai és élete által megmutatja nekünk az igazságosság útját. Megtanítja, mi a bűn, és hogyan győzhetjük azt le.

⚓ 2 A bűn elleni harc mint a szent élet feltétele

Az ember Isten képmására teremtett. Amikor vétkezett, mind maga, mind az Istennel és emberekkel való kapcsolata megromlott. A bűn elválaszt Istentől és önző, magányos élethez vezet. Ezért használ Jézus nagyon szélsőséges képeket arra, hogy irtózzunk a bűntől és utasítsuk el.

Ha megbotránkoztat *(értsd: bűnre visz)* téged az egyik kezed, vágd le, mert jobb, ha csonkán mégy be az életre, mint ha két kézzel mégy a gyehennára, az olthatatlan tűzre [...] És ha az egyik szemed botránkoztat meg *(visz bűnre)* téged, vágd ki, mert jobb, ha fél szemmel mégy be az Isten országába, mint ha két szemmel vetnek a gyehennára [...] *(Márk 9:43.47)*

Ez nem pusztán Jézus üres figyelmeztetése, hogy félelmet keltsen bennünk, hanem a szellemi valóság leírása: a bűnök átformálnak, becsapnak, megkeményítenek, megfosztanak az Isten utáni és a jóra való vágytól, elválasztanak Istentől. Emiatt az örök élet elnyeréséhez a tisztaság elengedhetetlen. Pál is ezért szólít fel a bűnök elhagyására a **Kolossé levél 3:5**-ben:

Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás [...]

A bűn a lelkületben és a gondolatokban kezdődik. A tetteges bűnök gyökerei is ide nyúlnak vissza.

Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében. *(Máté 5:28)*

Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne ölj! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette, aki pedig azt mondja atyjafiának: Ostoba! - méltó a főtörvényszéki eljárásra; aki pedig azt mondja: Bolond! - méltó a gyehenna tüzére. *(Máté 5:21-22)*

Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak. *(Jakab levél 4:17)*

Sajnos gyakran a mulasztás bűnét sem bibliai mércével ítélik meg. Többször találkozunk olyan emberekkel, akik lényegtelennek tartják azt a bűnt, ha nem igyekeznek a testvérekért, vagy nem gondolkodnak Isten igéjéről (bibliaolvasás). Pedig épp ezek a bűnök mutatják nagyon világosan az Istennel való kapcsolat hiányát.

⚓ 3 A bűn semmilyen kifogással nem magyarázható

Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy elbírátok azt viselni. *(1 Korinthus levél 10:13)*

Már az Ószövetség is elvárja és lehetségesnek látja a bűn feletti győzelmet.

Ekkor azt kérdezte Kaintól az ÚR: Miért gerjedtél haragra, és miért horgasztod le a fejed? Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta. *(1 Mózes 4:6-7)*

Isten szereti azokat és irgalmaz mindazoknak, akik azért küzdenek, hogy a bűnöket elutasítva Neki adják az életüket. Azokon azonban, akik a bűnt nem képesek bűnnek nevezni (Máté 3:7-8) és gyengeségeikkel szemben elnézőek, Isten haragja van, mert...

Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg. *(Ézsaiás 59:1-2)*

Tudjuk, hogy Isten minden embert szeret és mindenkit elfogad, aki közeledni szeretne Hozzá, akkor is, ha bűnei még megterhelik. Ismerjük Isten hűségét, hogy Ő senkit sem taszít el, aki Hozzá akar fordulni. Ellenben tudatában kell lennünk annak, hogy a bűnök elválasztanak Tőle. Ne legyen senki közömbös a bűn iránt és ne is játsszon azzal! [1]

A bűnbocsánat nagy ajándék. Fontos, hogy értékét szem előtt tartjuk. Nem tekintjük olcsónak Isten kegyelmét; Jézus az életét adta azért, hogy megváltson minket a bűnökből. Ezért úgy kell élnünk, mint megváltottaknak, és nem szabad a bűnben maradnunk.

[...] tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a véren. *(1 Péter levél 1:18-19)*

⚓ 4 Hogyan válhatunk szabaddá a bűneinktől?

A 32. zsoltár 3-5. versében és a Példabeszédek 28:13-ban az áll, hogy a bűn megvallása fontos ahhoz, hogy megtapasztaljuk a megbocsátást és a szabadulást.

Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer. *(Példabeszédek könyve 28:13)*

Fontos és jó dolog Isten előtt belátnunk a bűneinket, de a valódi bűnbánat jele az, ha emberek előtt is világosságra hozzuk azokat. Ha az igazságban élünk, akkor a testvéreink előtt is világosságban kell járnunk.

Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket

minden gonoszságtól. (1 János levél 1:9)

Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének. (Jakab levél 5:16)

Nemcsak a megtérés napján fontos a bűneinket világosságra hozni, és mindent magunk mögött hagyni, ami a világhoz kötött minket. Keresztényként – ahogyan Jakab írja – meg kell vallanunk egymásnak a bűneinket, és imádkoznunk kell egymásért, hogy megszentelődhessünk. Ha bűneinket feltárjuk hívő testvéreink előtt, segítséget és támogatást kaphatunk tőlük a megszentelődésben imádság, de bátorítások és intések által is. A bűnbánat által Isten képes helyreállítani azt, amit bűneinkkel leromboltunk a Vele való kapcsolatban, és megtapasztalhatjuk a megbocsájtását. Nem a speciálisan erre kiképzett lelkigondozók feladata, hogy a gyülekezet tagjainak bűnvallomásait meghallgassák, azokért a felelősséget hordozzák, és a bevallott bűnöket a gyónási titoktartás leple alá rejtésük. Ennek a gyakorlatnak nem látjuk alapját a Bibliában. Sokkal inkább a hívő testvéreink iránti mély bizalom és a vágy arra, hogy úgy álljunk mások előtt, ahogyan Isten előtt állunk bizonyítja Isten munkálkodását a gyülekezetben.

Ha megismerjük Isten szentségét, nagyságát és irántunk való szeretetét, vágy ébred bennünk arra, hogy közeledjünk Hozzá, és az Iránta és mások iránti szeretet és szolgálat által dicsérjük Őt. A szeretet nem ismer határokat; sohasem mondaná, hogy „most már eleget tettem”. Ezért a megszentelődés számunkra azt jelenti, hogy mindig készek vagyunk arra, hogy Isten megkérdőjelezzen, korigáljon és megváltoztasson bennünket. Így tud egyre inkább képessé tenni minket arra, hogy minden helyzetben a jót tegyük.

A János 13:2–17-ben, amikor Jézus megmosta tanítványai lábát, példát adott nekik és nekünk arra, hogyan szolgáljunk egymásnak. Bűnösök előtt alázta meg magát, megmutatva ezzel szeretetét. Nekünk is meg kell tanulnunk tőle, hogy a testvérek előtt alázatosak legyünk, képesek legyünk egymás gyengeségeit szeretetben hordozni, és a megszentelődésben növekedve egymást is erre segíteni. Amikor egymásnak szolgálunk, a másik üdvösségét kell szem előtt tartanunk. Arra legyen gondunk, hogy a testvér növekedjen, éretté váljon a hitben, és ne akadályozza bűn az Istennel való kapcsolatában.

Isten minden egyes keresztényt képessé tett arra, hogy támasz legyen a másik számára. Így növekszik a test szent templommá (Efezus levél 2:21). Ez a felelősség az egész gyülekezeté, ezért...

Törekedjetez mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat. (Zsidó levél 12:14)

Kapcsolódó írások

[Mit jelent kereszténynek lenni?](#)

[A megtérésről](#)

[A tisztaság értéke](#)

[A Róma levél 7. fejezetének magyarázata](#)

Ha vannak gondolataid vagy kérdéseid az írásunkkal kapcsolatban, örülünk, ha megírod nekünk e-mailben!

Elérhetőséged*:

Üzenet*:

E-mail elküldése

Végjegyzet

1. Zsidó levél 12:16–17

***

© 2022 keresztények.hu - Minden jog fenntartva.

E dokumentum változatlan és teljes formában történő sokszorosítása magánhasználatra megengedett.

Minden más jellegű felhasználás, illetve a kiadás bármely formája csak írásos beleegyezésünkkel lehetséges.

Ha másként nem jelöljük, a weboldalunkon található írásainkban közölt bibliai részeket az 1975. évi Újfordítású Biblia javított kiadásából (Budapest, Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, 1990), valamint a Revideált új fordításból (RÚF 2014. Budapest, Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, 2014) idézzük.